

РЕШЕНИЕ

№ 5838

гр. София, 02.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4127** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 36а, ал.5 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. П., срещу ЗАПОВЕД № А-О-023/ 27.03.2012г. на главния директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор” на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ГДИДТН, ДАМТН). С процесния административен акт, на основание чл.36а, ал.4 ЗТИП, жалбоподателят [фирма] е ЗАЛИЧЕН от регистъра на ДАМТН на лицата, извършващи дейности по поддържане, ремонтване и преустройство на съоръжения с повишена опасност и е ОБЕЗСИЛЕНО Удостоверение № С439/ 20.01.2009г. за вписване на търговеца в регистъра на ДАМТН като лице, което извършва дейности по поддържане, ремонтване и преустройство на асансьори. Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Твърди, че актът не е мотивиран, тъй като не съдържа фактическите констатации на административния орган за това какви конкретно съществени нарушения на разпоредбите на ЗТИП са били установени от длъжностните лица на ДАМТН, които са послужили като основание за издаването му. Поддържа, че не е извършвал системни нарушения на задълженията, установени в ЗТИП и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, по смисъла на §1, ал.1,

т.30 от Допълнителните разпоредби на ЗТИП. Моли съда да отмени Заповед № А-О-023/ 27.03.2012г. Не претендира за разноски.

Ответникът - главен директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор” на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, ОСПОРВА жалбата. В придружителното към административната преписка писмо рег. № 67-00-607/ 21.04.2012г. изразява становище за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.36а, ал.5 ЗТИП. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

С оглед въведените от жалбоподателя твърдения за недействителност и на основание чл.168, ал.1 АПК съдът извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност и достигна до следните правни изводи:

Заповед № А-О-023/ 27.03.2012г. е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.36а, ал.4 ЗТИП. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед № А-017/ 16.01.2008г. (л.57), видно от която председателят на ДАМТН е делегирал на главния директор на ГДИДТН правомощията си по чл.36а, ал.4 за заличаване от регистъра на лицата, извършващи дейности по поддържане, ремонтване и преустройство на съоръжения с повишена опасност и обезсилване на издадените удостоверения.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Съдът приема, че процесната Заповед е в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона, поради следното:

Жалбоподателят е вписани в регистъра на лицата, извършващи дейност по поддържане, ремонтване и преустройство на съоръжения с повишена опасност по смисъла на чл.36, ал.1 във вр. с чл.32 ЗТИП. За установяване на това обстоятелство по делото е прието Удостоверение № С439/ 20.01.2009г. (л.30).

Съгласно приложимата норма на чл.36а ЗТИП председателят на ДАМТН чрез Главна дирекция "Инспекция за държавен технически надзор" проверява веднъж в годината лицата, вписани в регистъра и получили удостоверение по чл.36, ал.1, за спазване обхвата на издаденото им удостоверение и условията, при които са го получили, и за изпълнение на задълженията им по този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Когато при проверката се установи, че лицето, извършващо дейност по поддържане, ремонтване и преустройство на съоръжения с повишена опасност, не спазва обхвата на издаденото удостоверение или не изпълнява нормативно установените си задължения, служителите от Главна дирекция "Инспекция за държавен технически надзор" могат да предпишат мерки за отстраняване на нарушенията в подходящ срок или да инициират производство по налагане на

административно наказание. В случай на системно извършване на нарушения, установено по реда на чл.36а, ал.3 ЗТИП председателят на ДАМТН заличава лицето от регистъра по чл.36, ал.1 и обезсилва издаденото удостоверение с мотивирана писмена заповед. По смисъла на ЗТИП "системно" е извършването на три или повече нарушения в рамките на две календарни години, съгласно легалното определение дадено в §1, ал.1, т.30 от Допълнителните разпоредби.

Не се оспорва по делото, че на 04.11.2010г. длъжностни лица към ДАМТН са извършили проверка за спазване обхвата и условията на издаденото на жалбоподателя удостоверение и за изпълнение на задълженията, установени в ЗТИП. Констатиран са нарушения на чл.9, ал.1, т.2 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори (НБЕТНА) във връзка с което на дружеството са съставени три Наказателни постановления (НП) с № 11-331/ 01.06.2011г. (л.14, 15), № 11-329/ 01.06.2011г. (л.17, 18) и № 11-330/ 01.06.2011г. (л.20, 21). Основание за налагане на административните наказания е това, че [фирма], в качеството му на лице, което поддържа съответните асансьори, не е извършвал функционални проверки най-малко веднъж на 10 дни. По делото не са ангажирани доказателства цитираните НП да са били връчени на жалбоподателя и съответно дали към дата на постановяване на оспорваната Заповед са влезли в сила.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса в тежест на ответника - главен директор на ГДИДТН е било при условията на пълно, главно доказване да установи, че са били налице фактите и обстоятелствата посочени като основание за издаване на оспорвания административен акт. Това не е сторено с представените по делото писмени доказателства.

Настоящият състав приема, че за целите на производството по издаване на индивидуален административен акт с който се отнемат възникнали за жалбоподателя права, не е доказано по безспорен начин извършването най-малко на три нарушения на обхвата на издаденото удостоверение или на нормативно установените задължения на търговеца. Фактът, че издадените НП са необжалваеми, съгласно чл.58, ал.3 ЗТИП (отм. ДВ, бр.86/ 2007г.) сам по себе си не гарантира законосъобразност на констатациите, въз основа на които те са постановени. В процесния случай не се установява НП да са били връчени на жалбоподателя, включително при условията на чл.59а, ал.1 ЗТИП и респективно да са били влезли в сила към датата на постановяване на оспорваната Заповед. Извън това от мотивите на НП № 11-329/ 01.06.2011г. не може да бъде направен обоснован извод за нарушение на чл.9, ал.1, т.2 НБЕТНА. В акта е посочено, че жалбоподателят не е извършил задължителните функционални проверки на асансьор рег. № 3715, зав. № 15830, монтиран

в[жк], [улица], вх.Б, като съгласно дневника на асансьора последната такава е била извършена през м. октомври 2010г. Предвид липсата на изрично посочена датата на която е била вписана последната функционална проверка не се установява по категоричен начин, че към 04 ноември 2010г. (датата на която е констатирано нарушението) са изминали повече от 10 дни по смисъла на чл.9, ал.1, т.2 НБЕТНА. Освен това следва да се отбележи и обстоятелството, че страна по договора за сервизно обслужване на цитирания в НП № 11-329/ 01.06.2011г. асансьор е [фирма], а не жалбоподателя [фирма]. Този факт се установява с приетия и неоспорен по делото Договор за абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьорни уредби от 21.05.2002г. (л.51). Въпреки дадените изрични указания за разпределението на доказателствената тежест в процеса ответникът не е ангажирал доказателства, че към

датата на проверката жалбоподателят е встъпил в правата на ЕТ, който при справка в Търговския регистър се установява, че е действащ и към настоящия момент. Следователно в хода на процеса е останало недоказано твърдението, че в период от 2 години жалбоподателят е извършил повече от три нарушения на обхвата на издаденото удостоверение или на нормативно установените си задължения, установени по реда на чл.36а, ал.3 ЗТИП.

По изложените доводи настоящият състав приема, че ЗАПОВЕД № А-О-023/ 27.03.2012г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменена.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № А-О-023/ 27.03.2012г. на главния директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор” на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова